HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

דיקא נמי דכתיב. קרא אחרינא. כי משתעי בכלב לא קרייה בן קנז כדכתיב בעתניאל [שופטים א] אלא הקניזי מאנשי ביתו ומגידוליו של קנז: **עזובה שהכל עזובה.** שמתחילה חולנית היתה כדקרי לה הכא יריעות [דה"א ד] ולקמן קרי לה נמי חלאה [דה"א ג] ועזובה שעזבוה כל בחורי ישראל מלישא אותה: **והא מיסב נסבה.** דכתיב ותמת עזובה ויקח לו וגו' [שם] אלמא איתתיה הואי: **נשא שמים.** כגון זו שהיתה חולה ונשאה לשם שמים שבדק באחיה אהרן ומשה ורואה אותם לציקים ורוב בנים דומין לאחי האם בב"ב ביש נוחלין (דף קי.): **ליריעות.** בלי תואר אדמומית דמחמת חוליה היתה ירקרוקת: **בוויה.** אלו שמות בעלה שבנאה ועשאה מבונה כשאר נשים בנישואין ובניה ישר ושובב ואדרון[ג]: **שיישר אם עצמו.** מלטעות את טעות המרגלים: **שביבב אם עצמו.** מעצמן. לשון הבא השובבה (ירמיה לא) יולאנית ומורדת. [ד] והכי נמי קרי ליה מרד בקרא אחרינא על שם שמרד בעצת מרגלים[ה]: **שרדה בילדו.** שהיה מסיתו לטעות עמהן: **שהושחרו פניו.** שקבל עליו תעניות הרבה שיגלל מעצת מרגלים: **שנעשה לה לחב.** להתעסק בה ברפואות ומזונות הצריכין לחולה: **שתקע אם לבו לאביו שבשמים.** שלא להיות בעצת מרגלים: **חלאה.** חולי: **ולבסוף נערה.** שנתרפאה מחליה וחזרה בתולה פנים כנערה: **ובני חלאה.** ובנייני חלאה [ו] שנבנית ונתרפאת משובחין היו להיות צרת ולהר ואתנן: **לרה לחברותיה.** מתקנאות ביופיה: **מוליך לאתן לאשתו.** שהיה מתאוה למשכב נשים: **אף על עמו גזר.** דרש רבי תנחומא[ז] יום שנולד משה אמרו לאינגניניו היום נולד מושיען של ישראל ואין אנו יודעים אם מצרי הוא או יהודי ועמד וקיבץ כל עמו ובקש מהן ליתן לו הנולדים בו ביום וגזר אף על עמו: **בחיילה והמתן אותו.** לא הושיב שומרים אלא סמך על המילדות: **בשליכוהו.** שהושיב שומרין וקסדורין לדבר: **ולבסוף על עמו.** כלפרעיסת. וכיון שעבר היום ועדיין רואין איצטגנינ